

§ 5.

Har Eieren eller Besidderen af saadant Fæstegods eller, forsaavidt han har faaet samme ved Arys eller ifølge fideicommissariff- Bestemmelse, hans Formand eller Formand i Besiddelsen, inden Begyndelsen af Aaret 1857, ifølge frivillig, underhaanden afluttet Overenskomst, ved Skøde eller ihinglaest Kjøbecontract, til Fæsterne eller deres Enker eller deres Livsarvinger eller Svigerbørn, til fuldstændig Gien- dom eller Arvefæste med Ret til at pantsætte og sælge, overdraget mindst en Fjerdedeel af det Hartkorn, som samtlige Fæstegaarde under Godset eller det samlede Lehn, Stamhuus eller Fideicommis udgjorde den 1ste Januar 1847 — derunder dog ikke indbefattet, hvad der siden den Tid er overdraget til Selveiendom eller Arvefæste enten underhaanden til Andre end de fornævnte Personer, eller ved offentlig Auction, — da skal den i § 4 hjemlede Udgang til at fordrø Afløsning af det tilbagestaaende Fæstegods mod ham først kunne gøres gjældende fra Begyndelsen af Aaret 1862.

Har han inden den Tid paa lige Maade overdraget ialt Halvdelen af Fæstegodssets fornævnte Hartkorn, udsættes denne Rets Anvendelse imod ham endvidere indtil Begyndelsen af Aaret 1865.

Er inden den Tid paa samme Maade ialt tre Fjerdedele af Bøndergodset overgaaede til Selveiendom eller Arvefæste, da kunne Fæsterne af de tilbagestaaende Gaarde først forlange sig disse overdragne efter Taxation fra Begyndelsen af Aaret 1867.

Forestaaende Bestemmelser skulle ogsaa finde Anvendelse paa Bestyrrelserne af Kirker, Hospitaller, Kloostere og andre offentlige Stiftelser, hvortil der hører Fæstegods.

§ 6.

Den Eier, Besidder eller Bestyrelse, som vil gjøre den i foregaaende Paragraph hjemlede Ret gjældende, har derom inden Udløbet af fornævnte Tidsfrister til vedkommende Amtmand at indgive et til Indenrigsministeriet stilet Andragende, ledsaget af Attester fra vedkommende Retskrivere og andre Beviisligheder, saavel om det Hartkorn, samtlige vedkommende Fæstegaarde efter fornævnte Regler ud-

gjorde ved Begyndelsen af 1847, som om de senere foregaaede Overdragelser. Indenrigsministeren skal da uden Ophold ved sin Resolution afgjøre, om Lovens Betingelser ere opfyldte, hvorom saavel Ejerne som samtlige Fæstere skulle underrettes. Indtil saadan Resolution er falden, skal Amtmandens Tilskaaelse for Andragendets betimelige Indlevering være tilstrækkelig til at suspendere Afsløsningsrettens Anvendelse.

§ 7.

Skuffer Eieren, Besidderen eller Bestyrelsen af saadant Fæstegods, uden at være i det i § 5 omhandlede Tilfælde, dog at erholde Udsættelse med Anvendelsen af den i § 4 hjemlede Afsløsningsret, da har han inden Begyndelsen af Aaret 1857 til Amtmanden at indgive en nøiagtig Fortegnelse over samtlige under Godset, Lehnet, Stamhuset, Fideicommisset eller Stiftelsen hørende Bøndergaarde, med Tilføining af de Bilkaar, hvorunder han er villig til, i Tidsrummet fra Begyndelsen af 1857 indtil Udgangen af 1866, at overdrage enhver af dem til fuldkommen Selveiendom. Er Tilbudet fra Besidderen af Lehn, Stamhuus eller Fideicommis, eller fra Bestyrelsen af Kirker, Hospitaller, Kloostere eller andre offentlige Stiftelser, maa det være ledsaget af Beviis for, at der fra vedkommende Overbestyrrelses Side Intet er til Hinder derfor. Dette Tilbud, for hvis Modtagelse Amtmanden skal meddele sin Tilskaaelse, er bindende for Udstederen, indtil Sagen er afgjort paa følgende Maade.

§ 8.

Af tvende Gjenparter, der skulle ledsage fornævnte Tilbud, sender Amtmanden den ene til Formanden for den Taxationscommission, som, overensstemmende med denne Lovs Cap. IV, vil være udnævnt for vedkommende Amtsraadsdistrict, med Anmodning om at foranstalte et Møde afholdt. Der anden Gjenpart skal Amtmanden uden Ophold besørge fremlagt til Eftersyn for Fæsterne, som derom skulle underrettes ved Bekjendtgjørelse til Kirkesteerne. Inden Udløbet af den paafølgende Februar Maaned skulle saavel samtlige Fæstere i Forening som Godseieren for Formanden opgive, hvem de have valgt til Taxator. Forsomme